

الله الرحمن الرحيم

به نام خدا

عربی نهایی ۲۰

(دهم انسانی)

مولفان :

پیروز وجان

دکتر محبوبه پارسایی / مریم خالقی

فاطمه یوسفی مگامیر / آسیه گوک آتابای

شهناز فریادی / فاطمه لک زاد

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۳)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

chaponashr.ir

عنوان و نام پدیدآور: عربی نهایی ۲۰ (دهم انسانی)/تالیف: پیروز وجان... [و دیگران].

مشخصات نشر: انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)، ۱۴۰۳.

مشخصات ظاهری: ۱۷۲ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۴۰۸-۲۶۵-۷

وضعیت فهرست نویسی: فیبا مختصر

یادداشت: تالیف: پیروز وجان، محبوبه پارسایی، مریم خالقی، فاطمه یوسفی مغامیر، آسیه گوک آتابای،

شهناز فریادی، فاطمه لک زاد.

شناسه افزوده: وجان، پیروز، ۱۳۵۸-

شماره کتابشناسی ملی: ۹۷۳۸۷۹۰

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: عربی نهایی ۲۰ (دهم انسانی)

مولفان: پیروز وجان - دکتر محبوبه پارسایی - مریم خالقی - فاطمه یوسفی مغامیر

آسیه گوک آتابای - شهناز فریادی - فاطمه لک زاد

ناشر: انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)

صفحه آرا: سولماز مدرسی

طراح روی جلد: فرید کر

ویراستار علمی و ادبی: پیروز وجان

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۳

چاپ: زیرجد

قیمت: ۳۳۵۰۰۰ تومان

فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان:

<https://chaponashr.ir/ketabresan>

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۴۰۸-۲۶۵-۷

تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵

www.chaponashr.ir

فهرست مطالب

۵	بخش اول: قواعد
۶	الدرس الاول: قواعد پایه
۱۵	الدرس الثاني: عدد
۱۸	الدرس الثالث والرابع: ثلاثي مجرد و مزيد
۲۰	الدرس الخامس: جمله فعلية و اسمية
۲۲	الدرس السادس: مُعرب و مبنی
۲۴	الدرس السابع: الفعل المجهول
۲۵	الدرس الثامن: الجار و المجرور و نون وقایه
۲۶	بخش دوم: تحلیل کتاب بر اساس محورهای سوالات امتحان نهایی
۲۷	الدرس الاول: ذاك هو الله
۳۵	الدرس الثاني: انکم مسئولون
۴۴	الدرس الثالث: مطر السمک
۵۳	الدرس الرابع: التعایشُ السلمیُّ
۶۲	الدرس الخامس: هذا خلقُ الله
۷۱	الدرس السادس: المعالمُ الخلابة
۸۰	الدرس السابع: صناعة النقط
۸۹	الدرس الثامن: يا من فی البحار عجائبه
۹۸	بخش سوم: سوالات درس به درس ۱
۱۳۱	بخش چهارم: سوالات درس به درس ۲
۱۶۴	نهایی خرداد ۱۴۰۳

اساتید و دانش‌آموزان عزیز سلام:

امتحانات نهایی و ارزش‌نمرات کسب شده در آن، چند سالی است که چالش بزرگی برای همکاران و دانش‌آموزان ایجاد کرده است که موفقیت در آن می‌تواند در تعیین سرنوشت یک دانش‌آموز با توجه به کسب نمرات خوب و در نهایت قبولی در رشته خوب خیلی حائز اهمیت باشد. منتهی تغییر رویکرد طراحی سؤالات و مفهومی شدن آن و روش تصحیح دقیق بصورت الکترونیکی، کسب نمره دلخواه و تراز خوب سوابق تحصیلی را دشوار نموده است. پس برای کسب موفقیت در پاسخگویی صحیح به سؤالات لازم است که دانش‌آموز بر کتاب درسی و محتوا و مفاهیم آن کاملاً مسلط بوده و قادر باشد به هر تیپ سوالی با تغییرات فراوان از محتوای کتاب درسی پاسخگو باشد و این مطمئناً نیاز به کتابی دارد که جزء به جزء مطالب کتاب را تشریح کند و مطابق با آن، عبارت‌ها و شاهد مثال‌های خوبی مطابق با سؤالات نهایی و حتی سخت‌تر از آن جهت آمادگی بیشتر ارائه دهد. من و اساتید بزرگوار از نقاط مختلف کشور تصمیم گرفتیم کتابی تحت عنوان **نهایی ۲۰** برای تمام پایه‌های متوسطه دوم تالیف کنیم تا پاسخگوی این نیاز شما بوده و بتواند شما را بر محتوای کتاب مسلط کند به گونه‌ای که مفهومی شدن سؤالات و تغییر عبارات کتاب توسط طراح سوال در امتحان نهایی نتواند مشکلی برای شما عزیزان ایجاد کند در پایان می‌خواهم به برخی ویژگی‌های کتاب که می‌تواند آن را از سایر کتاب‌ها متمایز کند، اشاره کنم:

۱- بررسی خلاصه‌ای از مباحث مورد نیاز قواعد پایه عربی متوسطه اول

۲- توضیح کامل قواعد درس بصورت خلاصه و مفید

۳- تحلیل کل کتاب درسی (کلمه به کلمه) جهت توانمندی بر پاسخگویی به سؤالات مفهومی

۴- سؤالات درس به درس استاندارد مطابق با آزمون‌های نهایی (هر درس ۲ سوال)

۵- تحلیل سؤالات نهایی

این کتاب می‌تواند خواسته شما را در درس عربی برآورده کند. آرزوی قلبی من و همکارانم موفقیت و سربلندی همه شما عزیزان است.

با آرزوی سلامتی و سربلندی: پیروز وجان

بخش اول:

قواعد

ذاک هو الله	قواعد پایه	الدرس الأول
-------------	------------	-------------

یادآوری قواعد دوره متوسطه اول

اسم: کلمه‌ای است که دارای معنای مستقلی «م» باشد و دارای علامت‌های زیر است:

۱- داشتن (ال) در ابتدای کلمه الکتاب المسجد

۲- داشتن (ة) در آخر کلمه طالبة محفظة

۳- داشتن تنوین (ٌ) در آخر کلمه عالم صعباً

کلماتی هستند که در اسم بودنشان نیاز به این علامت‌ها ندارند که عبارتند از:

۱- اسم علم (خاص): شخص، شهر، کشور یوسف طهران ایران ...

۲- اسم موصول: الذی - التی - الذین - اللاتی (کسی که، کسانی که) ...

۳- اسم‌های پرسشی: مَنْ (چه کسی) / ما (چه چیزی) / این (کجا) ...

۴- ضمائر: هو (او) / أنتَ (تو) / انا (من) ...

۵- اسم‌های شرط: مَنْ (هرکس، کسی که) / ما (هرچه، چیزی که) ...

۶- قید زمان و مکان عربی تحت / زیر / فوق (بالا) / اسبوع (هفته) ...

<p>۱- مؤنث: اسمی که به آخر آن (ة) اضافه شده باشد. صادقۀ تلمیذۀ اگر اسمی آخرش (اء، ا) زائد بر حروف اصلی داشته باشد. هم مؤنث است صحراء دنیا کبری ۲- مذکر: اسمی است که علامت‌های مؤنث را نداشته باشد. صادق تلمیذ غذاء فتی</p>	<p>اسم از نظر جنس</p>
<p>۱- مفرد: اسمی است که بر یک شخص یا چیز دلالت دارد. طالب قلم ۲- مثنی: اسمی است که بر دو شخص یا دو چیز دلالت دارد و علامت آن (ان و ین) در آخر کلمه می‌باشد. طالبان (طالب) قلمان (قلم) شجرتان (شجره) تلمیذتان (تلمیذۀ) ۳- جمع: بر سه نوع است: الف- جمع مذکر سالم: غالباً جمع اسم‌های مذکر انسان است و با اضافه شدن (ون و ین) به آخر کلمه ساخته می‌شود. معلمون (معلم) معلمین مؤمنون (مؤمن) مؤمنین</p>	<p>اسم از نظر عدد</p>
<p>ب- جمع مؤنث سالم: جمع اسم‌های مؤنث انسان و غیر انسان است و با اضافه شدن (ات) به آخر کلمه ساخته می‌شود (ة از آخر اسم مؤنث در حالت جمع حذف می‌شود). مؤمنات (مومنة) مُسلمات (مسلمة) شجرات (شجره)</p>	
<p>ج- جمع مکسر (تکسیر): جمعی است که شکل مفرد کلمه تغییر پیدا کرده و مفرد آن سالم باقی نمی‌ماند و دارای اوزان مختلفی است که این نوع جمع باید حفظ شود. شهداء (شهید) انبیاء (نبی) مدارس (مدرسه) کُتب (کتاب) * مشهورترین اوزان جمع مکسر عبارتند از: مفاعل، مفاعیل، فُعلاء، فُعَال، فُعَل، أفعال، افاعل، افاعیل، افعلاء توجه ← (ان، ون، ین، ات) در مثنی و جمع‌های سالم باید زائد بر حروف اصلی باشد پس اگر جزء حروف اصلی باشند دیگر مثنی یا جمع سالم نیستند. طالبتان (طالبة) مسلمون (مسلم)</p>	
<p>پس کلماتی چون: ابدان (بدن)، احیان (حین)، مساکین (مسکین)، میادین (میدان)، اصوات (صوت)، أموات (موت) اوقات (وقت)، ابیات (بیت) و ... جمع مکسر و کلماتی چون (عطشان، جوعان، شعبان، غضبان از وزن فَعْلان) مفرد هستند.</p>	

جمع	مثنی	مفرد			اسم اشاره
هؤلاء (اینان)	هذان - هذین (این دو)	هذا (این)	مذکر	قریب (نزدیک)	
	هاتان - هاتین (این دو)	هذه (این)	مؤنث		
اولئك (آنان)	ذانك - ذینك (آن دو)	ذلك (آن)	مذکر	بعید (دور)	
	تانك - تینك (آن دو)	تلك (آن)	مؤنث		
<p>هذا معلم - هذه معلمة (این معلم است) ذلك معلم - تلك معلمة (آن معلم است)</p> <p>هذان معلمان - هاتان معلمتان (این دو معلم هستند) هؤلاء معلمون یا معلمات (اینان معلم هستند)</p> <p>اولئك معلمون یا معلمات (آنان معلم هستند)</p> <p>* اسم اشاره مطابق با اسم بعدش از نظر جنس و عدد استفاده می‌شود. بغیر از جمع غیر انسان که (هذه و تلك) برای آن استفاده می‌شود (اما به صورت جمع ترجمه می‌شوند).</p> <p>هذه اشجارٌ (این‌ها درخت هستند) تلك مساجد (آن‌ها مسجد هستند)</p> <p>* اسم اشاره جمع اگر بعدش اسم (ال) دار باشد مفرد ترجمه می‌شود. هؤلاء المعلمون (این معلمان) اولئك التلميذات (آن دانش‌آموزان)</p>					

<p>برای پرسش از شخص کننده کار و انسان استفاده می‌شود. مَن کیست - چه کسی مَن أنت؟ (تو کیستی) أنا طالب (من دانش آموز هستم) مَن جاء؟ (چه کسی آمد) جاء احمد (احمد آمد)</p>	<p>کلمات پرسشی</p>
<p>برای پرسش از اشیاء و غیر انسان به کار می‌رود. ما چیست - چه چیزی ما هذا؟ (این چیست) هذا كتاب (این کتاب است)</p>	
<p>غالباً برای پرسش از اشیاء و کار انجام شده استفاده و بعدش فعل می‌آید. ماذا چه چیزی را ماذا أكلت في الفطور (صبحانه چه خوردی) اكلت الجبنة (پنیر خوردم)</p>	
<p>برای پرسش از مکان و موقعیت چیزی یا کاری استفاده می‌شود. این کجا این الكتاب؟ (کتاب کجاست) الكتاب على المنضدة (کتاب بر روی میز است) این قرأت الكتاب؟ (کجا کتاب را خواندی) قرأت في الصف (در کلاس خواندم) ← در جواب از: تحت (زیر)، خلف (پشت)، أمام (جلو)، وراء (پشت)، فوق (بالا)، علی (بر)، یمین (راست)، يسار (چپ)، عند (نزد) و ... استفاده می‌شود.</p>	
<p>برای پرسش از زمان انجام کار استفاده می‌شود. متی کی - چه وقت متی تذهب إلى المدرسة؟ أذهب صباح كل يوم ألا الخميس و الجمعة کی به مدرسه می‌روی؟ صبح هر روز بغیر از پنج‌شنبه و جمعه می‌روم ← و معمولاً در جواب: بعد، قبل، يوم (روز)، سنه و عام (سال)، لیل (شب)، نهار (روز)، صباح (صبح)، مساء (عصر)، ساعة، اسبوع (هفته) شهر (ماه) و ... استفاده می‌شود.</p>	
<p>برای پرسش از تعداد استفاده می‌شود. کم چقدر کم کتاباً عندك؟ (چند کتاب داری) عندی خمسة كتب (۵ کتاب دارم) ← در جواب از اعداد ۱ تا ۱۲ و ... واحد، اثنان، ثلاثة، اربعة، خمسة، ستة، سبعة، ثمانية، تسعة، عشرة، أحد عشر، اثنا عشر و ... استفاده می‌کنیم.</p>	
<p>برای پرسش از چگونگی و حالت استفاده می‌شود. کیف چطور کیف حالك؟ (حالت چطور است) انا بخير (من خوبم)</p>	
<p>برای پرسش از شخص یا شی مورد نظر استفاده می‌شود. ای کدام ای كتاب قرأت؟ (کدام کتاب را خواندی) قرأت الكيمياء (شیمی را خواندم)</p>	
<p>برای پرسش از مالکیت استفاده می‌شود و در جواب از «ال» استفاده می‌شود. لِمَن برای چه کسی لِمَن هذه السيارة؟ (این ماشین مال کیست) لسيد كريمي (برای آقای کریمی)</p>	
<p>برای پرسش از وسیله مورد نظر استفاده می‌شود و در جواب از «ب» استفاده می‌شود. بِمَ با چه بِمَ تُسافر إلى مكة؟ (با چه چیزی به مکه مسافرت می‌کنی) بالطائرة (با هواپیما)</p>	
<p>برای پرسش از درستی یا نادرستی جمله استفاده می‌شود و حرف استفهام است و در جواب درست از (نعم) و در جواب غلط از (لا) استفاده می‌کنیم. هل - آ (آیا)</p>	

صیغه	مطابق با فارسی	مطابق با عربی	اسم و منادا	ضمیر	ماضی	ترجمه	مضارع	ترجمه
۱	سوم شخص مفرد	مفرد مذکر غائب	التلميذ	هو	ذَهَبَ	رفت	يَذْهَبُ	می رود
۲	سوم شخص جمع	مثنی مذکر غائب	التلميذان	هما	ذَهَبَا	رفتند	يَذْهَبَانِ	می روند
۳	سوم شخص جمع	جمع مذکر غائب	التلاميذ	هم	ذَهَبُوا	رفتند	يَذْهَبُونَ	می روند
۴	سوم شخص مفرد	مفرد مؤنث غائب	التلميذة	هي	ذَهَبَتْ	رفت	تَذْهَبُ	می رود
۵	سوم شخص جمع	مثنی مؤنث غائب	التلميذتان	هما	ذَهَبَتَا	رفتند	تَذْهَبَانِ	می روند
۶	سوم شخص جمع	جمع مؤنث غائب	التلميذات	هنّ	ذَهَبْنَ	رفتند	يَذْهَبْنَ	می روند
۷	دوم شخص مفرد	مفرد مذکر مخاطب	يا تلميذ	انت	ذَهَبْتَ	رفتی	تَذْهَبُ	می روی
۸	دوم شخص جمع	مثنی مذکر مخاطب	يا تلميذان	انتما	ذَهَبْتُمَا	رفتید	تَذْهَبَانِ	می روید
۹	دوم شخص جمع	جمع مذکر مخاطب	يا تلاميذ	انتم	ذَهَبْتُمْ	رفتید	تَذْهَبُونَ	می روید
۱۰	دوم شخص مفرد	مفرد مؤنث مخاطب	يا تلميذة	انت	ذَهَبْتِ	رفتی	تَذْهَبِينَ	می روی
۱۱	دوم شخص جمع	مثنی مؤنث مخاطب	يا تلميذتان	انتما	ذَهَبْتُمَا	رفتید	تَذْهَبَانِ	می روید
۱۲	دوم شخص جمع	جمع مؤنث مخاطب	يا تلميذات	انتنّ	ذَهَبْتُنَّ	رفتید	تَذْهَبْنَ	می روید
۱۳	اول شخص مفرد	متكلم وحده	انا	ذَهَبْتُ	رفتم	أَذْهَبُ	می روم
۱۴	اول شخص جمع	متكلم مع الغير	نحن	ذَهَبْنَا	رفتیم	نَذْهَبُ	می رویم

← فعل ماضی با (ما) منفی می شود	ما ذَهَبْنَا: نرفتیم
← فعل مضارع با (لا) منفی می شود	لا يَذْهَبُ: نمی رود
مثال‌ها از مطابقت ضمیر و اسم و فعل در جمله:	
هُوَ (التلميذ) كَتَبَ الدَّرْسَ	او (دانش آموز) درس را نوشت
هُوَ (التلميذ) يَكْتُبُ الدَّرْسَ	او (دانش آموز) درس را می نویسد.
هي (التلميذة) كَتَبَتِ الدَّرْسَ	او (دانش آموز) درس را نوشت.
هي (التلميذة) تَكْتُبُ الدَّرْسَ	او (دانش آموز) درس را می نویسد.
أنتم (يا تلاميذ) كُتِبْتُمُ الدَّرْسَ	شما (ای دانش آموزان) درس را نوشتید.
أنتم (يا تلاميذ) تَكْتُبُونَ الدَّرْسَ	شما (ای دانش آموزان) درس را می نویسید.
أنتنّ (يا تلميذات) كُتِبْتُنَّ الدَّرْسَ	شما (ای دانش آموزان) درس را نوشتید.
أنتنّ (يا تلميذات) تَكْتُبْنَ الدَّرْسَ	شما (ای دانش آموزان) درس را می نویسید.

فعل امر ونهی

فعل امر (مخاطب - حاضر) در عربی از ۶ صیغه مضارع مخاطب ساخته می‌شود و طریقه ساخت آن طبق قواعد زیر خواهد بود:

طریقه ساخت فعل امر

۱- مجزوم نمودن (تبدیل حرکت ضمه «ُ» به «َ» ساکن «َ» / حذف نون از آخر فعل مضارع بغیر از نون جمع مؤنث «نونى که قبلى ضمیر (ا و ی)» باشد حذف می‌شود.

تَذْهَبُ ← تَذْهَبِي تَجْلِسُ ← تَجْلِسِي تَذْهَبُونَ ← تَذْهَبُوا تَجْلِسُونَ ← تَجْلِسُوا

۲- حذف حرف مضارع «ت»

تَذْهَبُ ← ذَهَبْ تَجْلِسُ ← جَلِسْ تَذْهَبُونَ ← ذَهَبُوا تَجْلِسُونَ ← جَلِسُوا

۳- اضافه شدن «ا» به اول فعل بعد از حذف «ت» اگر حرف بعدش ساکن باشد.

تَذْهَبُ ← اَذْهَبْ تَجْلِسُ ← اجْلِسْ تَذْهَبُونَ ← اذْهَبُوا تَجْلِسُونَ ← اجْلِسُوا

۴- تعیین حرکت «ا» با توجه به حرکت عین الفعل «حرف وسط» از ریشه فعل:

الف- اگر ضمه «ُ» باشد ← ا تَكْتُبُ ← اُكْتُبْ تَكْتَبِينَ ← اُكْتَبِي تَكْتُبُونَ ← اُكْتَبُوا

ب- اگر فتحه و كسره «َ» باشد ← اِ تَجْلِسُ ← اجْلِسْ تَجْلِسِينَ ← اجْلِسِي تَجْلِسُونَ ← اجْلِسُوا

ج- همزه امر باب افعال «فتحه» می‌گیرد ← اَ تُحْسِنُ ← احْسِنْ تُكْرِمُونَ ← اُكْرِمُوا

فعل نهی: هرگاه لا بر سر مضارع بیاید و آخر فعل مضارع را مجزوم «ساکن و حذف نون بغیر جمع مؤنث» کند فعل نهی است.

تَكْتُبُ ← لا تَكْتُبْ تَجْلِسُونَ ← لا تَجْلِسُوا تَخْرُجْنَ ← لا تَخْرُجْنَ

* لا نهی فعل مضارع را مجزوم می‌کند و عکس امر ترجمه می‌شود اما لا نهی مجزوم نمی‌کند و فقط معنای فعل مضارع را منفی می‌کند.

لا تَكْتُبْ ← نویس لا تَكْتُبْ ← نمی‌نویسد / نمی‌نویسی

* هرگاه آخر فعل مضارع با لا «ضمه یا نون» باشد نهی و هرگاه «ساکن یا كسره و حذف نون» باشد نهی است.

لا تَلْعَبْ / لا تَلْعَبُونَ ← نفی لا تَلْعَبْ / لا تَلْعَبِ التَّلْمِیْذَةَ / لا تَلْعَبُوا ← نهی

* امر و نهی در پایه دهم فقط در صیغه‌های مخاطب خواهد آمد و ان شاء الله سال‌های بعد در مورد امر و نهی غائب و متکلم و ترجمه آن بحث خواهد شد.

مضاف و مضاف إليه / موصوف و صفت

وقتی صحبت ترکیب وصفی و اضافی در جمله‌ای می‌شود باید در داخل جمله به دنبال دو اسم کنار هم باشیم و با توجه به قواعد زیر تشخیص می‌دهیم ترکیب وصفی (موصوف و صفت) یا اضافی (مضاف و مضاف إليه) است.

ترکیب وصفی (موصوف و صفت)

هرگاه دو اسم کنار هم دارای شرایط زیر باشد ترکیب وصفی است.

۱- مطابقت از نظر عدد (مفرد و مثنی و جمع) و جنس (مذکر و مؤنث)

رأيتُ التلميذَ الناجحَ	رأيتُ التلميذَينَ الناجحَينَ	رأيتُ التلميذَ الناجحَ
مفرد مذکر	جمع مذکر	مفرد مذکر
موصوف / صفت	موصوف / صفت	موصوف / صفت

● صفت برای جمع غیر انسان مفرد مؤنث می‌آید.

الأشجار الباسقة	الكتبُ القيِّمةُ
جمع / مفرد مؤنث	جمع / مفرد مؤنث
موصوف / صفت	موصوف / صفت

۲- مطابقت از نظر اعراب (حرکت آخری) و معرفه و نکره (داشتن ال یا تنوین)

جاء المهندسُ المسرورُ	عرفتُ الصديقَ الحنونَ	سلمتُ على المعلمِ الضاحكِ
موصوف / صفت	موصوف / صفت	موصوف / صفت
جاء مُهندسٌ مسرورٌ	عرفتُ صديقاً حنوناً	سلمتُ على معلمٍ ضاحكٍ
موصوف / صفت	موصوف / صفت	موصوف / صفت

● اسم‌های (الذی، الّتی، الّذین، اللّاتی) بعد اسم ال دار اگر مطابق آن باشند صفت هستند.

المعلمُ الذی	المعلمون الذّین	المعلّمات اللّاتی
موصوف / صفت	موصوف / صفت	موصوف / صفت

● صفت معمولاً بر وزن‌های (فاعل و مفعول و فعل و فَعَال و فَعَاله و افعال و فعلى و فَعِل و یا حرف اولش (مُ و حرف وسطش) است.

● اسمی که آخرش (ی) دارد معمولاً برای اسم قبل صفت است رَجُلٌ اِیرَانِیٌّ (صفت)

ترکیب اضافی: (مضاف و مضاف إليه):

۱- اسم اول بدون (ال) و بدون تنوین ()

۲- اسم دوم مجرور (ین، ین، ین)

رَأَيْتُ صَدِيقَ مُحَمَّدٍ اشترك طالبُ المدرسة

مضاف / مضاف إليه مضاف / مضاف إليه

* پس هرگاه اسم اول (ال یا تنوین) داشته باشد ترکیب اضافی نیست.

* ضمائر (ه هما هم ها هما هن ک کما کم ک کما کن ی نا) به اسم متصل شود مضاف إليه است.

عرفتُ صَدِيقِي جنتُ الی مدرستِکَ

مضاف / مضاف إليه مضاف / مضاف إليه

* اسم‌های جمع مذکر سالم و متنی هرگاه مضاف واقع شوند (نون) آن‌ها حذف می‌شود.

مُسَلِّمُونَ الْعَالَمِ ← سَلِّمُوا الْعَالَمِ مَعْلَمَانِ الْمَدْرَسَةِ ← مَعْلَمًا الْمَدْرَسَةَ

مضاف / مضاف إليه مضاف / مضاف إليه

* در بعضی مواقع ممکن است یک اسم هم مضاف إليه و هم صفت داشته باشد در این صورت برای آن اسم اول مضاف إليه و بعد صفت

ذکر می‌شود اما در فارسی اول صفت و بعد مضاف الیه ترجمه می‌شود.

جاء مُعَلِّمُ الْمَدْرَسَةِ الْحَنُونُ ← مَعْلَمٌ مَهْرَبَانٌ مَدْرَسَهُ آمَد

مضاف / مضاف إليه

موصوف / صفت

* پس در مثال بالا معلّم مضاف است برای المدرسة و موصوف است برای الحنون.

* اسمی که هم مضاف است و هم موصوف (ال و تنوین) نمی‌گیرد اگر چه صفت داشته باشد چون اول مضاف است برای اسم بعدش و

مضاف (ال و تنوین) نمی‌گیرد.

مثال‌های دیگر:

أَبُوكَ الْفَاضِلِ ← پدرِ فاضلِ تو مَدْرَسَةُ الطَّلَابِ الْجَيِّدَةِ ← مدرسه خوب دانش‌آموزان

مضاف / مضاف إليه مضاف / مضاف إليه

موصوف / صفت موصوف / صفت